

[Rager.]

der skal føre Folk mellem to forskellige Punkter, ad en Hovedstamme, men jeg tror, at her er Forholdet et noget andet. Jeg tror, man tjener Egnen bedre ved at bevare de to dog i hvert Fald et Stykke fra hinanden liggende Trafikaarer, altsaa bevare Banen trafikeret nogenlunde i samme Udstrækning med Nærtrafik som nu og saa lægge Udvidelserne over paa en Trafik ad Landevejen.

Men dér er jeg blevet betænkelig ved nogle Bemærkninger, der har staaet i den Betænkning, som for nylig blev afgivet om Samarbejdet mellem Bybane og Sporveje. Der staar nemlig disse Ord, at om det nu skal være en Trolleyomnibus eller en Benzinomnibus, skal man ikke komme ind paa, det kan være Publikum ligegyldigt. Dette er fuldstændig falsk. Det er ikke Publikum ligegyldigt, om de sidder i en roligt gaaende, komfortabel, vel belyst Trolleyvogn eller i en rystende og i Løbet af kort Tid stinkende Benzinomnibus. Jeg ved vel, at der fra Automobil- og Benzinkapitalens Side gøres overordentlige Anstrengelser for at fortælle, at Benzinomnibussen er et idealt Trafikmiddel. Det er falsk. Den er et Nødmiddel, hvor man ikke har Raad til det andet, men dér hvor Trafikintensiteten er saa stor, at man kan anlægge Ledninger for en Trolleyomnibus og faa en billigere Trafik, samtidig med at den bliver bedre, dér er der ingen Tvivl om, at det er den Vej, man skal gaa. Jeg ved vel, at det indvendes derimod, at de, der kører rundt i deres private Lysthuse, hvis Pladskapacitet er ca. 8—10 Gange saa stor som det offentlige Trafikmiddels Pladskapacitet, undertiden bliver hindret i deres Fart. Men dette kan ikke være det afgørende, i hvert Fald ikke naar man vil skabe en demokratisk, fornuftig Trafikordning. Derfor har jeg, da Spørgsmaalet om det 3die og 4de Spor er taget frem her, og i Virkeligheden dermed Spørgsmaalet om Nærtrafikken til Glostrup og Taastrup ogsaa er sat paa Dagsordenen, gerne villet gøre opmærksom paa, at man skal være meget varsom med at anbringe Kapitaler i det 3die og 4de Spor, fordi alt taler for at benytte den udvidede Trafikaare, man har faaet, men ogsaa samtidig gøre opmærksom paa, at det i meget høj Grad gælder om, at man er klar over, at man skal anvende det Trafikmiddel, der i Længden for det store Publikum er det billigste og ogsaa langt det bekvemmeste. Man bør ogsaa klart tage Afstand fra den efter min Mening ganske uovervejede Udtalelse, der er fremsat af den sagkyndige Embedsmandskommission, og som kun kan være kommet frem, fordi man

har ment, at det Spørgsmaal egentlig ikke skulde løses ved denne Lejlighed, og at man har villet slippe en lille Smule let over det. Det er nemlig en fuldkommen uholdbar Udtalelse.

J. S. Foget: I Forbindelse med den Skrivelse fra Andelsselskabet „Folke-Ferie“, der er omtalt i Betænkningen, vil jeg gerne have Lov til at fremdrage et ganske enkelt Spørgsmaal, som man har anmodet mig om at fremføre. Der findes paa Landet adskillige, der sender deres Børn ind i Lære ved forskellige Haandværk i Byen, og disse Folk har den ekstra Udgift paa Transport, som de i Byen boende ikke har. Derfor vil man meget henstille — og jeg vil hævde, man kan have Lov til at foretage denne Henstilling — til den højtærede Minister og til Finansudvalget, om man ikke kunde skabe saadanne Forhold, at de unge Mennesker, der daglig tager ind i Lære ved de forskellige Haandværk, faar Ret til at faa Kort eller Billet til Børnebillets Pris, da der meget ofte er saa stort et økonomisk Offer forbundet med denne Billet, at enkelte maa undlade at sende deres Børn i Lære, blot fordi de ikke har Raad til ogsaa at ofre Billetprisen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fisker): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har begge omtalt den Udvidelse, der har fundet Sted af Gyldighedstiden for Statsbanernes Dobbeltbilletter, og som jeg tror man i vide Krese er særdeles vel tilfreds med har fundet Sted.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente imidlertid ikke, man kunde nøjes med de 5 Maaneder, der nu er givet denne Udvidelse Gyldighed, og ønskede, at man havde ladet den omfatte hele Aaret. Jeg vil gerne dertil sige, at i og for sig forstaar jeg meget godt den Betragtning, der gjorde sig gældende her, at der er Mennesker, hvis Arbejde er saaledes tilrettelagt, at deres Ferie falder uden for det egentlige Sommerhalvaar, og at man derfor ogsaa bør give dem Lejlighed til, naar de faar Ferie, at gøre Brug af den Udvidelse af Gyldigheden for disse Billetter, den Billiggørelse af Rejsen, der her er Tale om. Men jeg vil heroverfor for det første sige, at dette her er jo noget nyt; man ved ikke, hvad det betyder for Statsbanernes Økonomi; man maa først have indvundet visse Erfaringer. Man kan ikke paa Forhaand vurdere, hvad denne Billiggørelse af Rejsen betyder i Penge, og den skal i